

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/472/2014
Identifikačné číslo spisu:	1212215366
Dátum vydania rozhodnutia:	20.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1212215366.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa Q. B., narodeného XX. júla XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom v Bratislave, Vázovova č. 7/A, dieťa matky T. X., bytom X., zastúpenej JUDr. Jozefom Madejom, advokátom so sídlom v Bratislave, Františkánske nám. 3, a otca Y. X., bytom B., zastúpeného JUDr. Zuzanou Lapárovou, advokátkou, so sídlom v Nových Zámkoch, Forgáčova bašta č. 7, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 49 P 141/2012, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. augusta 2013, sp. zn. 20 CoP 101/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie otca o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II ako súd prvého stupňa rozsudkom z 15. novembra 2012, č. k. 49 P 141/2012-75 v súvislosti s opravným uznesením z 27. júna 2013, č. k. 49 P 141/2012-92 zvýšil od 1. septembra 2012 vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému Q. B. X. zo sumy 50,- Eur mesačne na sumu 70,- Eur mesačne. Vo zvyšku návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Zročné výživné za obdobie od 1. septembra 2012 do 30. novembra 2012 vo výške 60,- Eur zaviazal otca uhradiť do 31. decembra 2012. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky z 29. septembra 2009, č. k. 12 C 135/2008 vo výroku o výživnom. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací na odvolanie matky rozsudok súdu prvého stupňa o výživnom zmenil tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému Q. B. X. zo sumy 50,- Eur mesačne na sumu 200,- Eur mesačne. Zročné výživné v sume 2.135,- Eur za obdobie od 22. júna 2012 do 28. augusta 2013 zaviazal otca zaplatiť matke maloletého do 90 dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Zároveň vyslovil, že týmto mení rozsudok Okresného súdu Nové Zámky z 29. septembra 2009, č. k. 12 C 135/2008 vo výroku o

výživnom na maloletého. Záver prvostupňového súdu považoval za rozporný s § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Zmenu pomerov možno vymedziť ako zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúcim rozhodnutiu súdu. K zmene pomerov môže dôjsť na strane oprávneného, povinného alebo na oboch stranách, podľa okolností konkrétneho prípadu môže ísť o subjektívne ako aj objektívne skutočnosti. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je ich zákonná povinnosť a pre určenie výšky vyživovacej povinnosti nie je rozhodujúce, koľko rodič pracou zarobí, alebo či vôbec pracuje. Výpovednú hodnotu na zistenie potencionálnej životnej úrovne, ktorá je limitovaná okrem majetkových pomerov aj jeho finančnými nárokmi na zabezpečenie uspokojenia jeho potrieb. Konštatoval, že v súčasnej dobe sú nevyhnutné výdavky otca v sume približne 1.000,- Eur, čo uviedol vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky maloletého, na výživné maloletého platil doteraz 50,- Eur mesačne, čo je zásadný rozdiel pri skúmaní životnej úrovne a nákladov povinného rodiča a maloletého dieťaťa.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie otec, ktorý ho žiadala zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a najmä dokazovanie. V dovolaní namietal, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p., keď odvolací súd rozhodol v jeho neprospech bez jeho prítomnosti a bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Poukázal na to, že odvolací súd zvýšil jeho vyživovaciu povinnosť o 150,- Eur bez toho, aby ho vypočuli. V druhostupňovom rozhodnutí sú písané iba skutočnosti z prvostupňového rozsudku bez hlbšieho vyhodnotenia všetkých súvislostí. Vyhodnocuje ho jednostranne, zaujato. Všetky úvery ktoré má a ich opodstatnenosť je pre odvolací súd irelevantná, nebral do úvahy, že nemá žiaden nehnuteľný majetok, jeho životnú úroveň posúdil skostnatene na základe vypočítanej priemernej mzdy. Uviedol, že predmetom tohto dovolania je akt nespravodlivosti a to, že súd druhého stupňa nepotreboval ho na pojednávaní vypočítať a brať do úvahy ním ponúkané argumenty. Na pojednávaní by predložil ďalšie argumenty a dva návrhy na ďalšie dokazovanie. Je potrebné ďalej dokazovať a chce predkladať návrhy na preukázanie či výživné navrhovateľkou bolo spotrebúvané na zákonom určený účel, ako aj chce vysvetliť prečo a na aký účel si musel zobrať úvery, tak aby to pochopil aj odvolací súd. Žiadal aj o odklad vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu.

Matka sa k dovolaniu otca nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpený (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Tento mimoriadny opravný prostriedok je prípustný proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. Podľa štvrtého odseku § 238 O.s.p. však dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení.

V danom prípade dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým sa rozhodlo vo veci upravenej Zákonom o rodine (výživné), pričom nejde o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení

rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení. Napadnutý rozsudok teda nevykazuje znaky rozsudku, proti ktorému je dovolanie prípustné, ale znaky rozsudku, v prípade ktorého je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená (§ 238 ods. 4 O.s.p.).

Dovolací súd preskúmal z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1, druhá veta O.s.p.) prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

Otec v dovolaní tvrdil, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že odvolací súd prejednal vec v jeho neprítomnosti a bez nariadenia pojednávania, čím mu znemožnil predkladať ďalšie argumenty a návrhy na dokazovanie.

Novelou Občianskeho súdneho poriadku vykonanou zákonom č. 384/2008 Z. z. v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. odvolací súd môže o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, ak nejde o niektorý z prípadov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia, t. j. ak nejde o prípad, kedy je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (táto okolnosť, s výnimkou konaní podľa § 120 ods. 2 O.s.p., závisí od úvahy odvolacieho súdu a nie od návrhov účastníkov konania), alebo ak ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania alebo ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Pretože v predmetnej veci nešlo o žiaden z prípadov vyplývajúcich z § 214 ods. 1 O.s.p., odvolací súd bol oprávnený podľa odseku 2 tohto ustanovenia rozhodnúť o odvolaní otca bez nariadenia pojednávania. Rozhodnutie iba verejne vyhlásil v súlade s ustanovením § 156 ods. 3 O.s.p. Oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku bolo vyvesené na úradnej tabuli súdu v stanovenej lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením ako to vyplýva z č. I. 96 spisu. Postupom odvolacieho súdu plne rešpektujúcim platnú úpravu Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom v čase rozhodnutia nemohlo preto dôjsť k odňatiu možnosti otcovi pred súdom konať (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 362/09).

Keďže dovolanie v predmetnej veci nie je prípustné v zmysle ustanovenia § 238 ods. 4 O.s.p. a dovolací súd nezistil žiadnu podmienku jeho prípustnosti ani podľa ustanovenia § 237 O.s.p., dovolanie otca v zmysle ustanovenia § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Vecnú správnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia dovolací súd vzhľadom na jeho neprípustnosť neskúmal.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 144 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.